

முதல் கவர்னர் ஜனினரலுமான மவுண்ட்பேட்டன் உணர்ச்சிவசப்பட்டதுக் கறினார்: “ஓர் மூழா ராணுவப் படையாலும் சமாளிக்க முடியாத கல்கத்தாவின் கலவரச் சமூலத்தை தனியொரு மனிதரான காந்தி என்ற ஓர் அமதிப்படைவீரர் சாதித்துக் காட்டியுள்ளார். இது ஓர் அற்புதமான செயல்.”

அந்த அற்புதமான செயல்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ். உள்ளிட்ட இந்துத்துவ அமைப்புகளுக்கு ஆத்திரம் பெருகக் காரணமாக இருந்தது. அந்த ஆத்திரத்தின் விளைநிலம்தான் கோட்சே!

ஐந்தாம் பக்கம் ஐந்தாம் பக்கம் ஐந்தாம் பக்கம் ஐந்தாம் பக்கம் ஐந்தாம் பக்கம் !

காந்தி 1.9.1947 அன்று பத்திரிகையாளர்களை அழைத்தார். கல்கத்தாவின் பல பகுதிகளில் கலவரம் ஓய்ந்தபாடில்லை என்று மிகுந்த வதேனையோடு குறிப்பிட்ட அவர், இரவு 8.15 மணி அளவில் தன்னுடைய உண்ணாவிரதத்தைத் தொடங்க இருப்பதை அறிவித்தார். காலவரையறையற்ற உண்ணாவிரதம் அது. கல்கத்தாவில் அமதி திரும்பினால் மட்டுமே உண்ணாவிரதத்தை முடிப்பேன் என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்தார் காந்தி. பதறிப்போனார்கள் யாவரும்.

மத்திரூர் ராஜாஜி காந்தியைச் சந்தித்தார். “குண்டர் களுக்கு எதிராக நீங்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதா?” என்று கேட்டார். “குண்டர்களை உருவாக்குவதே நாம்தான். நம்முடைய அனுதாபமும் மறமுக ஆதரவும் இல்லாமல் அவர்கள் நீடிக் முடியாது. குண்டர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் இதயங்களதைத் தொட விரும்புகிறேன்” என்றார் காந்தி. “சிறிது காலம் பொறுக்கக் கூடாதா?” என்றார் ராஜாஜி.

“காலங்கடந்துவிடும். முஸ்லிம்களை அபாயகரமான நிலையில் விட்டுவிடக் கூடாது. எனது உண்ணாவிரதம் ஏதாவது பயனளிக்க வேண்டுமென்றால், அது அவர்களுக்குத் துன்பம் நரோமல் தடுப்பதற்கானதாக இருக்க வேண்டும். நான் கல்கத்தாவின் நிலமையைச் சமாளித்துவிட்டால், பஞ்சாப் நிலமையையும் சமாளிக்க முடியும். நான் இப்போது தரோல் வியடநைதால், காட்டுத்தீ பல இடங்களுக்குப் பரவும்” என்றார் காந்தி.

